

Sygn. akt IV U 1942/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Kurowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Bożena Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy R. O.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o nienależnie pobrane 100% części uzupełniającej świadczenia rentowego

na skutek odwołania R. O.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 14 listopada 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że w stosunku do wnioskodawcy R. O. nie istnieje nadpłata 100 % części uzupełniającej renty za okres od 1.09.2015 r. do 31.07.2016 r. i w związku z tym wnioskodawca nie jest zobowiązany do zwrotu na rzecz Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego kwoty 9.155,53 zł jako nienależnie pobranego świadczenia.

/-/ SSO B. Kurowska

Sygn. akt IV U 1942/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 listopada 2016 r., znak: (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego naliczył nadpłatę 100 % części uzupełniającej świadczenia dla **R. O.** z powodu rozwiązania przez rozwód małżeństwa z M. O. (1) na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 lipca 2015 r. sygn. akt VI RC 1060/14, który stał się prawomocny z dniem 27 sierpnia 2015 r. Organ wskazał, że na mocy art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016, poz. 227) nie przysługiwało ubezpieczonemu od dnia 01 września 2015 r. 100% części uzupełniającej, gdyż to przysługuje z tytułu prowadzenia działalności rolniczej z małżonkiem

podlegającym ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu z mocy ustawy. W okresie od 01 września 2015 r. do 31 lipca 2016 r. ubezpieczony pobrał świadczenie z powyższego tytułu w kwocie 9 155,53 zł.

W uzasadnieniu decyzji podniesiono, że ubezpieczony był pouczony o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń, a mimo zajścia tych okoliczności pobierała przesyłane świadczenia i dlatego jest zobowiązany do zwrotu kwoty 9 155,53 zł za okres od 01 września 2015 r. do 31 lipca 2016 r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył R. O. wskazując, iż gospodarstwo, które posiada z byłą żoną M. O. (1) jest wydierżawione umową długoterminową z dnia 25 lutego 2013 r., a stosowny dokument został przedłożony w KRUS. Odwołujący wskazał także, że nie wiedział o tym, że fakt rozwodu należy zgłosić w KRUS.

W kolejnym piśmie odwołujący podkreślił, że jest rencistą pierwszej grupy, osoba niewidomą, która wymaga stałej opieki i to z tego powodu na początku 2013 r. wydierżawił gospodarstwo, które prowadził z żoną. Wskazał także, że posiada działki o nr (...), (...), (...), (...), które są zabudowane, nr (...), (...), które stanowią łąki zakrzewione i nienadające się uprawy rolniczej. Podkreślił, że jego stan zdrowia nie pozwala użytkować tych działek rolniczo i nie pobiera z tych działek dopłat obszarowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Olsztynie ustalił następujący stan faktyczny:

Działka **nr (...)** stanowi inne tereny zabudowane oraz grunty rolne zabudowane o pow. 0,300 i 0,6600 ha, działka **(...)** stanowi pastwiska trwale o pow. 0,0487, działka **(...)** stanowi pastwiska trwale o pow. 0,5397 ha. Ww. stanowią własność wnioskodawcy. Są to działki są albo zabudowane, albo stanowią nieużytki niewykorzystywane do uprawy rolniczej.

Działka **nr (...)** stanowi tereny mieszkaniowe, łąki trwale i grunty orne o pow. łącznej 0,3048 ha. Ww. działka jest we samoistnym władaniu odwołującego. Działka ta jest zabudowana (siedlisko). Nie jest na niej prowadzona działalność rolnicza.

Działka nr (...) stanowi zurbanizowane tereny niezabudowane lub w trakcie budowy o pow. 0,0676 ha, działka nr (...) stanowi pastwiska trwale i grunty orne o pow. 0,2132 ha i 0,03327 ha.

Działka nr (...) stanowi nieużytki i pastwiska trwale o pow. 0,0469 ha i 0,2868 ha.

Działka nr (...) stanowi grunty orne o pow. 0,8610 ha.

Działka (...) stanowi łąki trwale, nieużytki i grunty orne o pow. 3,7826 ha.

Działka nr (...) stanowi nieużytki i grunty orne o pow. 1,3595 ha.

Działka (...) stanowi nieużytki i grunty orne o pow. 1,3595 ha.

Działka (...) stanowi łąki trwale, nieużytki, grunty orne i rowy o pow. łączne 5,3804 ha.

Działka (...) stanowi grunty zadrzewione i zakrzewione, łąki trwale, nieużytki, grunty orne i rowy o pow. łącznej 7,6420 ha.

Działka (...) stanowi łąki trwale i grunty orne o pow. 1,3808 ha.

Ww. działki były wydierżawione przez wnioskodawcę.

Działka o **nr (...)** stanowi grunty rolne zabudowane o pow. 0,3252 ha. Działka nr (...) stanowi grunty rolne zabudowane o pow. 0,1398 ha. Ww. nieruchomości są własnością odwołującego. Są to nieruchomości zabudowane niewykorzystywane na cele rolnicze.

Działka nr (...) stanowi drogi o pow. 0,0326 ha. Stanowi własność wnioskodawcy. Ww. nieruchomość była wdzierżawiana przez odwołującego.

(dowód: wypisy z rejestru gruntów – k. 394v-397v akt ZUS)

Decyzją z dnia 22 grudnia 1993 r. znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał wnioskodawcy R. O. prawo do renty rolniczej od dnia 24 listopada 1993 r., tj. od powstania długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W treści decyzji wskazano, iż część uzupełniająca renty podlega zawieszeniu w 50% z powodu prowadzenia działalności rolniczej z małżonkiem niemającym prawa do emerytury lub renty. Obwodowa komisja Lekarska do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia nr 1 w O. stwierdziła u ubezpieczonego praktyczną ślepotę obu oczu (I grupa inwalidztwa).

W kolejnych decyzjach (dot. przeliczenia wysokości renty) organ wskazywał, iż część uzupełniająca renty polega na zawieszeniu w 50% z powodu prowadzenia działalności rolniczej.

Decyzją z dnia 09 stycznia 2013 r., znak: (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w urzędzie od dnia 01 stycznia 2013 r. podjął wypłatę 100% części uzupełniającej renty

(dowód: akta KRUS, w szczególności: orzeczenie z dn. 09.12.1993 r. – k. 9-11v akt KRUS, decyzja Prezesa KRUS z dnia 22.12.1993 r. – k. 15-16v akt KRUS, decyzja z dn. 09.01.2013 r. – k. 295 akt KRUS)

W dniu 25 lutego 2013 r. wnioskodawca wdzierżawił nieruchomości rolne położone w T. oznaczone w ewidencji gruntów, jako działki: **nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...)** oraz (...). Zgodnie z umową wdzierżawiający oddał ww. nieruchomości do użytkowania i pobierania pożytków z przeznaczeniem na prowadzenie działalności rolniczej. Umowa została zawarta na 10 lat. Zgodnie z jej treścią czynsz dzierżawny za ww. nieruchomości nie miał być pobierany, natomiast wnioskodawcy miały przysługiwać dopłaty z UE. Przedmiotowa umowa nie została zgłoszona do Starostwa Powiatowego.

(dowód: umowa dzierżawy gruntów rolnych z dn. 25.02.2013 r. – k. 386 akt KRUS, pismo Starostwa Powiatowego w O. – k. 394 akt KRUS)

Pismem z dnia 28 sierpnia 2015 r. ww. umowa dzierżawy została wypowiedziana za dwuletnim terminem wypowiedzenia.

(dowód: wypowiedzenie umowy z dn. 28.08.2015 r. – k. 399 akt KRUS)

W dniu 08 lipca 2016 r. do organu wpłynął prawomocny od dnia 27 sierpnia 2015 r. wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny z dnia 20 lipca 2015 r. stwierdzający rozwiązanie przez rozwód małżeństwa R. O. i M. O. (1) zawartego w dniu 11 czerwca 1988 r.

(dowód: wyrok SO w Olsztynie, sygn. akt VI RC 1060/14 – k. 375 akt KRUS)

Decyzją z dnia 27 lipca 2016 r. Prezes KRUS działając z urzędu wstrzymał wypłatę części uzupełniającej od dnia 01 sierpnia 2016 r. z powodu ustania obowiązku opłacania składek za M. O. W punkcie III decyzji organ wskazał, że część uzupełniającej ulega zawieszeniu w wysokości 100% z powodu prowadzenia działalności rolniczej.

(dowód: decyzja KRS z dn. 27.07.2016 r. – k. 376 akt KRUS)

Aktem notarialny nr repetytorium „A” (...) wnioskodawca w dniu 30 grudnia 2015 r. sprzedał nieruchomość niezabudowaną położoną we wsi T., gminie G., stanowiąca działkę gruntu nr (...) o powierzchni 4 ha 5015 mkw, oraz działkę nr (...) i (...) o łącznej powierzchni 10 ha 1987 mkw.

(dowód: akt notarialny nr repetytorium „A” (...) –k. 380-383 akt KRUS)

Decyzją z dnia 11 października 2016 r., znak: (...), organ dokonał wstrzymania części uzupełniającej renty w 100% z powodu prowadzenia działalności rolniczej.

(dowód: decyzja KRUS z dn. 11.10.2016 r. – k. 403 akt KRUS)

Wnioskodawca posiada nieruchomości o łącznej powierzchni 2,1482 ha.

(dowód: pismo KRUS z dn. 19.10.2016 r. – k. 405 akt KRUS, akt notarialny nr reper. „A” nr (...) – k. 424-426v, akt notarialny nr reper. „A” (...) – k. 427-430 akt KRUS)

W dniu 14 listopada 2016 r. organ wydał zaskarżoną decyzję (k. 419 akt KRUS).

W dniu 29 listopada 2016 r. wnioskodawca zawarł z synem M. O. (2) umów dzierżawy nieruchomości oznaczonych numerami (...), (...), (...), (...), (...). Umowa została zawarta na okres 10 lat. Syn wnioskodawcy prowadzi na ww. nieruchomościach działalność gospodarczą.

(dowód: umowa dzierżawy z dn. 29.11.2016 r. – k. 437-438 akt KRUS)

Wnioskodawca nie prowadzi działalności rolniczej, wyprzedaje sprzęt rolniczy, nie posiada zwierząt gospodarskich.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została w sposób dostateczny obalona przez żadną ze stron.

Ponadto Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia wnioskodawcy oraz zeznania świadka M. O. (2) uznając je za spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniające.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy R. O. należało uznać za uzasadnione.

Zgodnie z **art. 28** ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r., poz. 277) wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą.

Zawieszenie wypłaty dotyczy:

- 1) części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy,
 - 2) emerytury lub renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin w części równej 95% emerytury podstawowej
- i obejmuje całość lub określony ułamek tej części świadczenia; ilekroć w ust. 3 i 5-7 jest mowa o zawieszeniu wypłaty w całości, w połowie albo w jednej czwartej - rozumie się odpowiednio zawieszenie wypłaty tej części świadczenia, jej połowy albo jednej czwartej (ustęp 2).

Wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5-7 i 9-11 (ustęp 3).

Uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając:

1) gruntów wdzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej:

a) małżonkiem emeryta lub rencisty,

b) jego zstępnym lub pasierbem,

c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,

d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b lub c;

2) gruntów trwale wyłączonych z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów, w tym zalesionych gruntów rolnych;

3) gruntów i działów specjalnych należących do małżonka, z którym emeryt lub rencista zawarł związek małżeński po ustaleniu prawa do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia;

4) własności (udziału we współwłasności) nieustalonej odpowiednimi dokumentami urzędowymi, jeżeli grunty będące przedmiotem tej własności (współwłasności) nie znajdują się w posiadaniu rolnika lub jego małżonka (ustęp 4).

Jeżeli emeryt lub rencista jest długotrwale niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy rolniczej albo rolniczej choroby zawodowej, wypłata świadczenia przez okres dwóch lat od tego wypadku albo od zachorowania na tę chorobę ulega zawieszeniu tylko w połowie (ustęp 5).

Wypłata ulega zawieszeniu w połowie, jeżeli:

1) (uchylony)

2) rencista pobiera okresową rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez dwa lata (ustęp 6).

Wypłata ulega zawieszeniu w jednej czwartej, jeżeli:

1) emeryt lub rencista nie zawarł umowy z następcą stosownie do przepisów rozdziału 7 i nie ma możliwości sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego co najmniej po cenie odpowiadającej ich oszacowaniu według przepisów o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa albo

2) trwają czynności zmierzające do wywłaszczenia tych nieruchomości, ich wykupu na cel uzasadniający wywłaszczenie albo do trwałego wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów lub

3) nieruchomości te są położone w strefie ochronnej lub na innym obszarze specjalnym, utworzonym na podstawie odrębnych przepisów w związku z wprowadzeniem ograniczeń w użytkowaniu gruntów rolnych albo w celach ochronnych (ustęp 7).

Jeżeli wypłata ulega zawieszeniu w myśl ust. 3 lub 5, zawieszają się w całości wypłatę dodatku pielęgnacyjnego, przysługującego z tytułu ukończenia 75 lat (ustęp 8).

W przypadku podjęcia działalności rolniczej na gruntach:

1) nabytych w drodze dziedziczenia lub

2) uprzednio wydzierżawionych, co najmniej na 10 lat, jeżeli dzierżawa ustała wcześniej z przyczyn niezależnych od wydzierżawiającego, lub

3) odzyskanych w wyniku rozwiązania - z przyczyn niezależnych od uprawnionego - umowy, na podstawie której uprzednio zbył on te grunty, albo w wyniku uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej

- wypłata nie ulega zawieszeniu przez okres jednego roku (ustęp 9).

W przypadku zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej polegającej na przekazaniu gospodarstwa rolnego w formie aktu notarialnego osobie niepełnoletniej wypłata ulega zawieszeniu w całości do czasu osiągnięcia przez tę osobę 18 lat (ustęp 10).

W przypadku, gdy rencista lub emeryt uprawniony do emerytury z art. 19 ust. 1 prowadzi działalność rolniczą z małżonkiem podlegającym ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z mocy ustawy, wypłata nie ulega zawieszeniu (ustęp 11).

Przepisów ust. 1-10 nie stosuje się do świadczeń przyznanych na podstawie art. 19a (ustęp 12).

Zgodnie z **art. 52 ust. 2** ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników zasady zwrotu nienależnie pobranych świadczeń oraz ustalania odsetek za opóźnienia w wypłacie świadczeń określają przepisy emerytalne oraz przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa (art. 52 ust. 2).

W myśl art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2016, poz. 887) osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu.

Za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania;

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia (art. 138 ust. 2).

Ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych w tym zakresie stanowi, że wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy. Przepis art. 28 ust. 4 ustawy z 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników należy interpretować w zgodzie z art. 6 pkt 1 i 3, w którym podmiotem ubezpieczenia nie jest właściciel lub posiadacz gospodarstwa rolnego, lecz wyłącznie osoba prowadząca działalność rolniczą w posiadanym gospodarstwie rolnym. Powyższe prowadzi do wniosku, że własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego, które obecnie pozostają poza sferą stosunku ubezpieczenia społecznego rolników i są prawnie obojętne przy objęciu ubezpieczeniem, nie mogą mieć wpływu na wysokość pobieranych świadczeń. Uzyskanie możliwości pobierania pełnego świadczenia może zależeć tylko (i zależy) od zaprzestania działalności rolniczej, zatem właściciele gruntów innych niż wymienione w art. 28 ust. 4 pkt 1-7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników mogą dowodzić, że nie są już rolnikami, gdyż nie prowadzą na nich działalności rolniczej (por. uchwała SN z 6 maja 2004 r., II UZP 5/04 OSNP 2004/22/389, wyrok SN z 20 września 2005 r., III UK 77/05, LEX nr 276349, wyrok SN z 10 stycznia 2007 r., III UK 121/06, LEX nr 948794, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2009 r., sygn. II UK 46/09, wyrok SN z 18 stycznia 2012 r., II UK 82/11, LEX nr 1163001).

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 5 marca 2014 r., III AUa 1348/13, stwierdził, że wypłata części uzupełniającej emerytury lub renty rolnika nie powinna ulec zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1, 3 i 6 ustawy

z 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, gdy ubezpieczony faktycznie nie prowadzi działalności rolniczej. W rezultacie należy przyjąć, że własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego pozostają poza sferą ubezpieczenia społecznego rolników, a więc nie mogą mieć wpływu na wysokość pobieranych świadczeń, a uzyskanie możliwości pobierania pełnego świadczenia może zależeć tylko od faktycznego zaprzestania działalności rolniczej.

Także Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt III AUa 1476/13 (Legalis nr 993682), podniósł, że przepis art. 28 ust. 11 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników należy skonfrontować z pozostałą częścią przepisu. Sąd ten wskazał, że już samo umiejscowienie ust. 11 zmusza do spostrzeżenia, że jego wykładnia jest zdeterminowana całością przepisu. Dyspozycja przepisu art. 28 ust. 11 cytowanej ustawy składa się z dwóch elementów. Po pierwsze, jego adresatem jest rencista lub emeryt, ale tylko taki, który prowadzi działalność rolniczą. Po drugie, ustawodawca wymaga, aby małżonek rolnika podlegał ubezpieczeniu emerytalno - rentowemu z mocy ustawy. Przesłanki warunkujące powstanie skutku (wypłata nie ulega zawieszeniu) pozostają względem siebie w koniunkcji. Przepis art. 28 ust. 11 koreluje z art. 28 ust. 1-7 ustawy. Relacja ta polega na tym, że ziszczenie się warunków określonych w omawianym przepisie niweczy możliwość zawieszenia części uzupełniającej, mimo spełnienia się warunków przewidzianych w ust. 5-7 art. 28. Znaczy to tyle, że przepis ten nie jest samoistną podstawą do wstrzymania wypłaty części uzupełniającej. Jego rola jest inna, polega na korygowaniu instytucji zawieszenia wypłaty części uzupełniającej. Wspólnym mianownikiem całej konstrukcji zawartej w przepisie art. 28 jest jednak prowadzenie przez świadczeniobiorcę działalności rolniczej. Expressis verbis wynika to również z treści przepisu art. 28 ust. 11. W rezultacie okoliczność ta wyznaczała kierunek rozpoznawczy, mianowicie funkcją częściowego lub całkowitego zawieszenia wypłaty emerytury lub renty jest prowadzenie przez osobę uprawnioną działalności rolniczej.

Sąd Okręgowy na podstawie przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego ustalił, że wnioskodawca w dniu 25 lutego 2013 r. zawarł umowę dzierżawy z E. R. oraz A. R. czyli osobami niewymienionymi w art. 28 ust. 4 pkt 1 b i d ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, umowa ta została zawarta na okres dziesięciu lat, i mimo że nie została zgłoszona przez strony do Starostwa Powiatowego, to skarżący nie prowadził działalności rolniczej na wydzierżawionych gruntach.

Sąd Okręgowy dał wiarę wnioskodawcy, iż nie prowadził on także w spornym okresie działalności rolniczej na pozostałych posiadanych nieruchomościach. Także z wypisów z rejestru gruntów wynika, iż nieruchomości stanowiące działki o numerach (...), (...), (...), (...) i (...) są nieruchomościami zabudowanymi, lub stanowią nieużytki. Bezspornie wnioskodawca jest osobą, której stan zdrowia nie pozwala na prowadzenie działalności w sposób osobisty, co potwierdził także świadek M. O. (2).

Przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników umożliwiają pobieranie w pełnej wysokości świadczenia emerycie lub renciście w sytuacji, gdy jest on nawet właścicielem gospodarstwa rolnego, ale grunty te zostaną wydzierżawione. Sąd ustalił, że, mimo iż umowa dzierżawy nie została zgłoszona, to wnioskodawca nie pracował w tym gospodarstwie rolnym, ani na nieruchomościach, które nie były przedmiotem dzierżawy.

Z uwagi na stan zdrowia nie mógł już w tym czasie pracować na spornych gruntach rolnych. Faktycznie wnioskodawca utrzymywał się z czynszu dzierżawnego (strony umówiły się, że będą go stanowić dopłaty rolne). Zdaniem Sądu ta okoliczność nie przesądza o ustaleniu, kto faktycznie prowadził działalność na wydzierżawionych gruntach rolnych.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, iż podstawą ustalenia, że renta wnioskodawcy nie przysługuje w pełnej wysokości jest wykazanie, że działalność rolnicza była prowadzona przez wnioskodawcę. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie pozwala zaś na poczynienie takich ustaleń.

W rezultacie Sąd uznał, że skoro wnioskodawca nie prowadził działalności rolniczej na spornych gruntach, w stosunku do niego nie istnieje nadpłata 100 % części uzupełniającej świadczenia za okres od 01 września 2015 r. do 31 lipca 2016 r. w kwocie 9 155,53 zł i w związku z tym wnioskodawca nie jest zobowiązany do zwrotu na rzecz Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego kwoty 9 155,53 zł za okres od 01 września 2015 r. do 31 lipca 2016 r. r. jako świadczenia nienależnie pobranego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz w oparciu o powołane wyżej przepisy prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.

/-/ SSO B. Kurowska